

[Bollgministeren]

Må jeg først og fremmest slå fast, at kondemneringsbestemmelser er noget, som administreres decentralt, det vil sige, at det er kommunerne, der tager stilling til, hvordan man i den enkelte kommune vil vurdere, om en ejendom er sundhedsfarlig eller brandfarlig eller i øvrigt ligger af mangler, som gør, at man ikke finder den egnet til beboelse. Jeg kan også sige, at vi i Boligministeriet rent faktisk ikke har haft nogen indvendinger imod, hvordan disse kondemneringsbestemmelser er blevet fortolket ud over på det ene område, hvor jeg er enig i at en enkelt kommune – og jeg vil gerne indrømme, det skal ikke være nogen hemmelighed, og det fremgår også af bemærkningerne til lovforslaget, at det er Københavns Kommune – har haft en praksis, som en række af os her i Folketinget synes måske har været rimelig hårdhændet.

Når jeg siger det, så vil jeg også gerne i den forbindelse knytte svaret til det spørgsmål, som fru Sonja Albrink rejste, som fru Kirsten Jacobsen også kommenterede, og som også hr. Lysholm Christensen var inde på, nemlig om det var rimeligt at tage midlerne til disse tilskud fra byfornyelsesmidlerne.

Det mener jeg helt bestemt det er. For det første har kondemnering noget at gøre med byfornyelse, det har at gøre med, at man forbedrer et kvarter, og derfor er det helt rimeligt, at byfornyelsesmidler bruges til dette. Men man kunne jo også godt i den forbindelse henlede kommunernes opmærksomhed på, at da det er de midler, der bruges til det, bør man faktisk i hvert enkelt tilfælde tænke sig om, inden man kondemnerer, fordi man ved, at kommunen selv skal bære en del af udgifterne, der er forbundet hermed.

Fru Lissa Mathiasen brugte udtrykket, at byfornyelsesmidlerne var meget sparsomme. Jeg vil ikke lægge skjul på, at jeg da gerne så, at vi havde endnu flere byfornyelsesmidler, end tilfældet er, men jeg synes dog, at jeg vil gøre opmærksom på, at byfornyelsesmidlerne er en af de udgiftsposter i Boligministeriet, som siden 1989 hvert år er søgt forøget. Det var 1,6 mia. kr. i 1989, de er i år 2 mia. kr., og de bliver i de næste år sat op til henholdsvis 2,2 og 2,5 mia. kr.

Jeg indrømmer, at det sikkert ikke er nok – vi skal også have meget mere gang i den private byfornyelse – men jeg vil dog gerne sige, at vi aldrig har haft så store byfornyelsesmidler, som tilfældet er nu, og som sagt er vi oppe på et be-

løb, vi aldrig nogen sinde før har disponeret over, og det synes jeg i alle tilfælde er positivt og viser den meget store interesse, regeringen har i byfornyelse og byforbedring på alle måder.

Det er helt naturligt at rejse det spørgsmål, som en række talere – både fru Lissa Mathiasen, fru Lizzie Lichtenberg, hr. Lysholm Christensen og hr. Holger K. Nielsen – nævnede, nemlig spørgsmålet om, hvorvidt disse tilskud var skattepligtige. Jeg havde gerne fra starten indarbejdet i lovforslaget et forslag om, at disse midler – og jeg er lige ved at sige naturligvis – er skattefri. Der er imidlertid nogle tekniske problemer, som er under forhandling med Skatteministeriet.

Men jeg kan med det samme give mit tilsagn til, at der under behandlingen af dette lovforslag fra min side vil komme et ændringsforslag, der medfører, at en af de undtagelsesregler, som for øjeblikket er indeholdt i ligningsloven, vil blive inkorporeret i denne lov, hvorefter det vil blive gjort klart, at tilskud, der falder ind under disse regler, vil være skattefri. Det har desværre ikke været muligt fra starten at medtage det, men som sagt kan jeg give løfte om, at vi under behandlingen indsætter det i loven. Det er også lovteknisk set lettere, at vi har en enkelt lov at henholde os til, så man ikke skal blade rundt i alt for mange. Det er forhandlet med Skatteministeriet, og det kommer som sagt til at hænge sammen.

Til slut endnu en gang tak for de positive tilsagn. Jeg tror, der er mange, der aktuelt står over for nogle problemer, og også mange, som tidligere har haft problemer. Vi ved jo alle sammen, at der ligger en række sager nogle år tilbage. Derfor har loven i dette tilfælde positivt tilbagevirkende kraft, fordi vi gerne vil hjælpe de mennesker, som, inden vi fik denne lovhjemmel, måtte have været udsat for at lide tab, fordi deres ejendom er blevet kondemneret.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Boligudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod det-